

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

det ærede Medlem rigtigt, maa jeg som Vogter af Radiofoniloven protestere, thi i denne Lovs § 2 findes, som bekendt, Bestemmelse om, at Radioafgiften udelukkende vil være at anvende til Radiospredningsformaal. Jeg maa ligeledes protestere, naar det ærede Medlem karakteriserer Statsradiofonien som en privat Virksomhed, der under et paataget Navn kalder sig en Statsvirksomhed. Jeg maa hævde, at Statsradiofonien er saa helstøbt en Statsvirksomhed som nogen, og at den Styreform, der af Rigsdagen er givet den, har virket bedst muligt til Radiofoniens hidtidige Udvikling.

For øvrigt har, som bekendt, Rigsdagens Finansudvalg ikke været uden Indflydelse paa den Ordning af Radiofonien, som det ærede Medlem er utilfreds med. Ministeren for offentlige Arbejder anmodede i Februar 1925 Finansudvalgene om deres Samtykke til, at Staten forsøgsvis overtog Radiospredningen her i Landet, og da Finansudvalgene i April samme Aar gav det begærede Samtykke, gav de det bl. a. under den udtrykkelige Forudsætning, at Ordningen kun gjaldt forsøgsvis et Aar, og at den finansielt kom til at hvile i sig selv, saaledes at der ikke herved paaførtes Statskassen Udgifter. Nogen større Tiltro til, at man her stod over for en indtægtgivende Virksomhed, var der saaledes ikke den Gang i Finansudvalgene, og da jeg Aaret efter ønskede Ordningen gjort permanent og søgte en Bevilling paa 350 000 Kr. til Anlæg af to Radiostationer og samtidig kunde meddele, at der allerede da havde meldt sig 26 000 Lyttere, som havde indbetalt ca. 350 000 Kr. i Licensafgift, saaledes at Forrentning og Amortisation af Anlægsbeløbet kunde betragtes som sikret, blev jeg af Finansudvalgene henvist til at søge hele Forholdet ordnet ved Lov.

I denne Lov blev Finansudvalgenes oprindelige Forudsætning: at det hele finansielt skulde hvile i sig selv, til den bekendte Bestemmelse om, at Afgiften skal dække Udgifterne og udelukkende maa anvendes til Radiofoniens Formaal. Loven af 1926 er revideret i 1930, og den er nu endelig Lov uden Revisionsbestemmelse. Rigsdagen kan naturligvis til enhver Tid vedtage en ny Lov med et nyt Indhold, men helt let vilde det næppe gaa, idet de 500 000 Lyttere naturligvis betragter Bestemmelsen om, at Afgiften er forbeholdt Radiofoniens Tarv, som en Slags Grundlovsbestemmelse for Radiofonien.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier

Schmit spurgte mig, med hvilken Beføjelse jeg havde givet et Antal Lyttere, der ikke havde betalt Licens til Staten, Adgang til at deltage i de forestaaende Radiovalg. Jeg skal i den Anledning først oplyse, at noget Radiovalg i egentlig Forstand finder jo ikke Sted. Det er Ministeren, der i Henhold til Radiolovens § 4 til Medlemmer af Radoraadet udnævner 6 Repræsentanter for Lytterne, og hertil har bestaaende, af Ministeren anerkendte Lytterorganisationer Indstillingsret. Men jeg har altsaa givet et Antal Lyttere, som ikke har betalt Licens, Adgang til at være Medlemmer af en anerkendt Lytterorganisation og til som saadanne at tælles med blandt en Organisations ordentlige Medlemmer, og Beføjelsen hertil har jeg i Radiolovens § 4, der udtaler, at Radioorganisationerne skal være anerkendt af Ministeren for at faa Indstillingsret, hvoraf bl. a. følger, at Ministeren fastsætter fælles for Organisationerne gældende Regler med Hensyn til Kontingenter og Licensbetaling som Betingelse for en saadan Anerkendelse. Jeg tilføjer, at jeg, uden at det er foreskrevet, ikke træffer nogen saadan Afgørelse uden først at have adspurgt Radoraadet.

Der forelaa for mig i Aar to Spørgsmaal med Hensyn til Licensbetaling, nemlig dels, om saadanne Lyttere, som efter gældende Regler paa Grund af Ubemidletthed er fritaget for at betale Licens, kunde medtages i anerkendte Organisationers Medlemsopgørelse, dels, hvorvidt saadanne, der havde faaet Henstand med deres Licensbetaling, kunde medtages. For den førstnævnte Kategoris Vedkommende, som bl. a. tæller aldersrentenydende og blinde, var der i Radoraadet Enighed om, at disse burde kunne medtages — det drejer sig for indeværende Aar om ca. 23 000 Lyttere. Derimod var man ikke enig med Hensyn til dem, der havde faaet Henstand, men henskød Spørgsmaalet til Ministerens Afgørelse. Det er jo ikke saa faa, der i dette Kriseaar har faaet Henstand, i alt 20 300, men af disse havde dog mere end Halvdelen, de 11 067, indfriet deres Skyld den 30. September i Aar, saaledes at der pr. 1. Oktober kun var 9 233, der endnu nød godt af Henstanden. Hvor mange der vil være tilbage paa det springende Punkt ved Kalenderaarets Udløb, da Organisationernes Medlemstal opgøres, ved jeg selvfølgelig ikke; men da Henstanden af Radoraadet var givet de paa-gældende til Finansaarets Udgang, saa fandt jeg det rigtigt at afgøre Spørgsmaalet derhen, at de af de henstandsnydende, der